

ידחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

הדבר היחידי שיכולני לעשות - למסור הענין אליכם: עשו כל אשר ביכלתכם - ענינים שהם באופן דאורות דתוהו, אבל, בכלים דתיקון - להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!

ראה עמוד 3

ערב שבת קודש פ' שמיני, כ"ח ניסן
ה' תהא שנת אראנו סגולות

שנה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לזכות

החתן הת' יצחק שיחי'

והכלה מרת נחמה דינה תחי'

ווייל

לרגל נישואיהם בשעטומ"צ

ביום ג', ג' ניסן, ה' תהא שנת אראנו סגולות

"ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות"

*

נדפס ע"י הוריהם

הרה"ת ר' דוד וזוגתו מרת רחל שרה סאשא שיחיו ווייל
הרה"ת ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חי' רחל שיחיו זימערמאן

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

3 כ"ח ניסן תנש"א - 10 שנה

היתכן?!... / משיחת כ"ח ניסן ה'תנש"א

4 דבר מלכות

האחריות מוטלת על כו"א / משיחת ש"פ שמיני ה'תנש"א

6 זמן הגאולה

לא להתבייש לצאת בריקוד בגלל הנסים הגלויים! / הזמן באור הגאולה

8 המעשה הוא העיקר

ההוראה מחוני המעגל: לתבוע בתוקף את הגאולה! / הוראות למעשה בפועל

10 ניצוצות של משיח

לברוח מהגלות בלי חשבונות! / קטעים קצרים בעניני גאולה

12 יומן תש"מ - פרסום ראשון!

חלק כ"ח מתוך יומן תש"מ / מש"ק פ' שמיני - עד ש"פ תז"מ

14 כתי"ק - פרסום ראשון

גילוי חדש בכל פעם בחזרת מאמר / צילום מהגהת הרבי על שיחת ש"פ שמיני ה'ש"ת

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718) סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04) דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

מחבר
סוכן

כ"ח ניסן תנש"א
הכ"ח סיפר בי"כ תמוז תרצ"ב,
אז מסן חור"ט א מאמר זעמניג מאל דער הערס מען עצם זכן הית פעמים
שנהג כד"ק אדמו"ר נ"ע במאמרי אביו ב"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע. ושאלת
אז (מחבר) אם הפי' הוא שכל פעם הי' חוזר באיזה חוס' בייאור, וזנה
וענה אדמו"ר הכ"ח שלא דוקא, ושאל עוד, אם מחוסף גם בהשגה, וענה
סבדאי, וזמן ההזמנה בין פעם הראשונה לפעם השנייה כן, בין פעם
החמישים וחשע לפעם השישים. הרי שגם במאמר שכ"ק אדמו"ר מהר"ש כבר
אמרו לפני כ"ק אדמו"ר נ"ע ביהידוה וגם ברכבים - בי' הסדר הי' שקגורם
הי' אומר לפני בניו ביהידות (או רק לפני כ"ק אדמו"ר נ"ע) ואח"כ ג'
ברכים (לפעמים הי' להיפך), הרי שהגם שאמרו ברכבים וגם ביהידוה. ומה
פעמים (לא פחות משנים) ומ"ם נמשך בזה גילוי הדין, וא"כ גם במאמר ה'
מכיוון שיצא לאור וכדאי הי' זה בהסגדה פרטיה, א"כ הוי זה גילוי
הדין, וצריך לקולטו עד המועד השני, ולכן גם אחייל בקצת ממאמר זה.
בהמאמר ד"ה עשר הישר בסופו אי' ששירת המלאכים פועל בטול
חומרים, ולכאז"ל א"מ, דהרי מדבר בענין מלאכים ומה שייך שם ענין סופר
כזה שצריך לבטלו, אך הענין הוא דמבואר בהמשך דר"ה דהאי שהא אשר
ככל דבר יש הזמר וצורה שהוא גוף ונפש וא"כ במלאכים, הגם שהחומר
אינו מבלבל, אך מ"ם אינו בטל, לזאת הוא ענין השירה ולבאר זה
בעבודת ה' - * ואצ"ל אני דהו"ע א"ל, והיא ד"ב זה טעם הא
רבותי, דהיינו אשר פעם-שאל א' אצל כ"ק אדמו"ר נ"ע שאלות א' בעני
בענין אהוי"ר עניני עבודה, והב' בענין עבודת המלאכים, זענה לו
רכנו על השאלה הא', * שאלה הב' עבד טענין עבודת המלאכים אין
זה נוגע לו בעבודתו ולכן אינו עונה ע"ו.

גילוי חדש בכל פעם בחזרת

מאמר, גם בפעם הששים

לפנינו צילום נדיר מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על ר"ד מהתועדות ש"ק מברכים איר, פ' שמיני ה'ש"ת

(השיחה בשלימותה (כפי שהוגהה ע"י כ"ק אד"ש בלה"ק) נדפסה לראשונה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" ה'ש"ת ע' 29 ואילך)

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ סיפר ב"ב תמוז תרצ"ב, אז מען חזר'ט א מאמר זעכציג מאָל דער הערט מען עצם. וכן היו פעמים שנהג כך כ"ק אדמו"ר נ"ע במאמרי אביו כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע. ושאלתי אז אם הפי' הוא שבכל פעם הי' חוזר באיזה תוס' ביאור, וענה כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ שלא דוקא. ושאלתי עוד, אם מתוסף גם בהשגה. וענה שבודאי, ולפעמים - כמו ההוספה בין פעם הראשונה לפעם החמישים ותשע כן בין פעם החמישים ותשע לפעם הששים. הרי שגם במאמר שכ"ק אדמו"ר מהר"ש כבר אמרו לפני כ"ק אדמו"ר נ"ע ביחידות וגם ברבים - כי הסדר - לפעמים תכופות - הי' שמקודם הי' אומר לפני בניו ביחידות (או רק לפני כ"ק אדמו"ר נ"ע) ואח"כ ברבים (לפעמים הי' להיפך), הרי שהגם שאמרו ברבים וגם ביחידות כמה פעמים (לא פחות משנים) ומ"מ נמשך בזה גילוי חדש גם בחזרתו, וגם בחזרתו בפעם הששים. וא"כ גם בהמאמרים הנ"ל מכיון שיצאו לאור, ובודאי הי' זה בהשגחה פרטית, א"כ הרי זה גילוי חדש, וצריך לקולטו עד המועד השני. ולכן גם אתחיל בקטע ממאמר זה.

ג. בהמאמר ד"ה עשר תעשר בסופו אי' ששירת המלאכים פועל בטול חומרם. ולכאור' א"מ, דהרי מדבר בענין מלאכים למעלה ומה שייך שם ענין חומר כזה שצריך לבטלו, אך הענין הוא דמבואר בהמשך דר"ה דהאי שתא אשר בכל דבר יש חומר וצורה שהוא גוף ונפש. וא"כ במלאכים, הגם שהחומר אינו מבלבל, אך מ"מ אינו בטל, לזאת הוא ענין השירה. ולבאר זה בעבודה בהנוגע אלינו -

ומדגיש הנני בהנוגע אלינו, והוא ע"פ מה שפעם אחת שאל א' אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ ב' שאלות א' בענין אהוי"ר עניני עבודה, והב' בענין עבודת המלאכים. וענה לו רבנו על השאלה הא', ובונוגע לשאלה הב' כתב לו שענין עבודת המלאכים אין זה נוגע לו בעבודתו ולכן אינו עונה ע"ז.

בימין העמוד כתב כ"ק אד"ש (הוראה למניחים): * התחלת שורה.

היתכן?!...!

ע"פ האמור לעיל ע"ד הדגשת ענין הגאולה (במיוחד) בזמן זה - מתעוררת תמיהה הכי גדולה: היתכן שמבלי הבט על כל הענינים - עדיין לא פעלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש?!... דבר שאינו מובן כלל וכלל!

ותמיהה נוספת - שמתאספים עשרה (וכו"כ עשיריות) מישראל ביחד, ובזמן זכאי בנוגע להגאולה, ואעפ"כ, אינם מרעישים לפעול ביאת המשיח תיכף ומיד, ולא מופרך אצלם, רחמנא ליצלן, שמשיח לא יבוא בלילה זה, וגם מחר לא יבוא משיח צדקנו, וגם מחרתיים לא יבוא משיח צדקנו, רחמנא ליצלן!!

גם כשצועקים "עד מתי" - ה"ז מפני הציווי כו', ואילו היו מתכוונים ומבקשים וצועקים באמת, בודאי ובודאי שמשיח כבר הי' בא!!

מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בני"י ירעישו ויצעקו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל, לאחר שכל מה שנעשה עד עתה, לא הועיל, והראי', שנמצאים עדיין בגלות, ועוד ועיקר - בגלות פנימי בעניני עבודת השם.

הדבר היחידי שיכולני לעשות - למסור הענין אליכם: עשו כל אשר ביכלתכם - ענינים שהם באופן דאורות דתוהו, אבל, בכלים דתיקון - להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!

ויה"ר שסוכ"ס ימצאו עשרה מישראל ש"יתעקשו" שהם מוכרחים לפעול אצל הקב"ה, ובודאי יפעלו אצל הקב"ה - כמ"ש "כי עם קשה עורף הוא (למעליותא, ולכן) וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונחלתנו" - להביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

וכדי למהר ולזרז עוד יותר ע"י הפעולה שלי - אוסיף ואתן לכאור'א מכם שליחות-מצוה ליתן לצדקה, ו"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

ואני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכלתכם.

ויה"ר שימצא מכם אחד, שנים, שלשה, שיטכסו עצה מה לעשות וכיצד לעשות, ועוד והוא העיקר - שיפעלו שתהי' הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, תיכף ומיד ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב.

(משיחת כ"ח ניסן ה'תנש"א - מוגה)

האחריות מוטלת על כאו"א

כל יהודי, אנשים נשים ואפילו טף, יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש! • מובן, שאין מקום כלל לסמוך או להטיל את העבודה על אחרים – אלא זו היא העבודה דכל אחד ואחת • ובפשטות: הוספה בלימוד התורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה, ובקיום המצוות בהידור • ב' קטעים משיחת ש"פ שמיני, מבה"ח וער"ח אייר ה'תנש"א – מוגה, תרגום מאידית*

. . ומזה ישנה גם הוראה בנוגע לעבודת בני"י, ובענין שהזמן גרמא – להביא את הגאולה האמיתית והשלמה:

יהודי יכול הרי לטעון: כיון שהוא מדוד ומוגבל, כולל מצד ההגבלות דטבע העולם, וחלק חשוב מהיום הוא עסוק (ע"פ תורה) בדברי רשות אכילה שתי' שינה, ובפרט בזמן הגלות כשישנם כמה מדידות והגבלות והעלמות על עבודת ה' בשלימות וכו' וכו' – אין לו לכאורה אפילו כח לעשות עבודה קטנה יותר, עאכו"כ אין לו כח להביא את הגאולה האמיתית והשלמה!?

אומרים לו – שביאת המשיח תלוי ב"מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות" דוקא, וכיון שהגאולה עדיין לא הגיעה, ה"ז גופא ראי' שהדבר תלוי ב"מעשינו ועבודתינו" דדורנו זה.

ואדרבה: דוקא ע"י עבודה זו במדידות והגבלות ובהעלם והסתגר (שבאה מגבורה) – דוקא בזה טמונים כחות נפלאים – שיש

בכחם להביא את הגאולה. וכפס"ד הרמב"ם¹ שע"י מצוה אחת יש בכחו של יהודי ל"הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

וכיון ש"אני נבראתי לשמש את קוני"י² – כל יהודי, אנשים נשים וטף, ו"איני מבקש כו' אלא לפי כחן"³ [ולא רק ש"מבקש כו' לפי כחן" אלא שהקב"ה גם מסייע בעבודה זו ו"הקב"ה עוזרו"⁴] – מובן שלכל יהודי יש את הכחות לעשות את "מעשינו ועבודתינו" לשמש את קונו,

ולעשות זאת בשלימות – לא רק כמסייע ועוזר לזולת, אלא שהוא בעצמו עושה את העבודה, לפום שיעורא דילי', בשלימות; עד שנעשה "שותף להקב"ה" בעבודה זו, ושותף אמיתי אינו רק מסייע וכיו"ב, אלא שהוא שותף בכל הפרטים וענינים ובאחריות הדבר וכו'.

– וכל זה הוא בהוספה על כך שיהודי,

הכוונה לעבוד ה' בזה במקום בתומי"צ ח"ו, אבל גם בכך יש למצוא הוראה כדי לחנך את הילדים כו'.

כ"ק אד"ש אמר מאמר (כעין שיחה) ד"ה ביום השמיני וגו'.

שיחה ד' – שאלות בלקוטי לוי"צ (עי' רסז) ובפרקי אבות (פ"א מ"ב), וכן בפרשי"י (ט, כג).

שיחה ה' – הביאור בכהני"ל.

סיום ההתוועדות בשעה 5:50 (לערך). אחרי תפלת מנחה נשאר כ"ק אד"ש לעמוד ואמר פרק א' בפרקי אבות.

כשנסע לביתו ברך את מר הנרי בשבוע טוב.

י"ג א' ב"ת נ"ט; בשעה 9:40 יצא כ"ק אד"ש לתפלת ערבית, ולאחרי נכנסו לגייע התחתון השלוחים הנוסעים לישיבות הגדולות בבווענאס איירעס (ארגנטינה) ובקאראקאס (ונצואלה) עם הוריהם וזקניהם שי' וכ"ק אד"ש אמר בפניהם שיחה (הוגהה ונדפסה בלקו"ש חכ"ב ע' 220 ואילך) וברכס שתהיי נסיעתם בהצלחה רבה ומפלגה למעלה מהמדידה זמן מקום, ונתן לכאו"א מהשלוחים שי' לקו"ש מכתבים כלליים לחגה"פ ש.ז. ושני שטרות של דולר. אח"כ ברך כ"ק אד"ש את הורי וזקני השלוחים שי' שנכחו וחילק לכ"א מהם 2 דולר.

אי מהשלוחים שהי צריך להיות ב-770 ונשאר בארגנטינה מפני שהי בבית האסורים כתב לכ"ק אד"ש, וקיבל מענה שלפני פסח יצא מבית האסורים ויהי בליל הסדר [בביתו], ובדרך פלא נשתחרר הנ"ל בערב פסח לקראת שקיעת החמה, ושאל את כ"ק אד"ש אם לנסוע ל-770 בכדי לחזור עם השלוחים, וענה כ"ק אד"ש: התורה חסה על ממונם של ישראל.

י"ד א' צ"ת א"י אהה"צ מסר כ"ק אד"ש למזכירות שיתנו להשלוחים החוזרים לסיאטל דולר אחד לכ"א.

בשעה 2:30 נסע כ"ק אד"ש לאוהל וחזר ב-7:20. לאחר תפלת מנחה ברך נוסעים בנסיעה טובה. כמה אנשים שעמדו בזאל כשראו את כ"ק אד"ש בירכו "שהחיינו", כ"ק אד"ש ענה אמן ונכנס לחדרו ונתן ללייבל 100 לירות בשבילם.

אחרי תפלת ערבית נכנסו התי' השלוחים הנוסעים לסיאטל וברך אותם כ"ק אד"ש, אח"כ צוה לקוראם לגייע התחתון ומסר לכאו"א את שיחת יום ד' דחומה"פ, ואמר: כמדובר בהשיחה אודות פסח שני – שתמשיכו זאת בכל השנה כולה, ומסתמא ישתדלו בזה ויהי "יגעתו ומצאתי". נסיעה טובה וששמע בשורות טובות (הוגה ונדפס בלקו"ש חכ"ב ע' 318).

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

(1) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(2) משנה וברייתא סוף קידושין.

(3) במדב"ד פ"ב ג.

(4) סוכה נב, ב. קידושין ל, ב. וראה תניא פ"ג.

לפניכם פרק כ"ח מ"יומן תש"מ" מש"פ שמיני - עד ש"פ תז"מ

היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע

[ותדתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

י"ט ט"ז אב, ה'תש"מ, כ"ק אדי"ש הגיע מביתו בשעה 7:40 ונכנס לתהלים בשעה 8:35.

בשעה 1:30 נכנס כ"ק אדי"ש להתוועדות, להלן נקודות קצרות מהמדובר:

שיחה א' - בשבת זו נפעל ה"יכולו" (כליון ותענוג) בכל עניני ששי"פ ואחשי"פ ועד שהם נחשבים כ"חול" לגבי שבת קודש; מעלת העבודה דאחשי"פ לגבי ששי"פ; גם בעת לימוד התורה לשמה צריך לשמוע "קול ילד בוכה" (כסיפור הידוע); הפעולות במבצעים וכו' צ"ל מתוך עונג - למעלה ממדוה"ג.

שיחה ב' - הלימוד מקביעות כהני"ל בפי שמיני (בדוגמת העצם השומר את ההיקף) לאחר תכלית השלימות בעבודה שבכח הנברא צ"ל הליכה מחיל אל חיל עד א"ס.

שיחה ג' - שבת זו היא מבה"ח אייר שענינו העבודה מלמטה למעלה (משאי"כ ניסן שענינו מלמעלה למטה), וכאשר עוברים מה"גילויים" דניסן לעבודה במעשה המצוות דאייר זקוקים לנתינת-כח מיוחדת (ענין המרכבה שבאייר); הפעולות ד"יהשיב לב אבות" צריכות להמשך גם בעניני היום יום - לדוגמא במשחק בכדור (שיש לו מקור בתורה) שבכל פרטיו יש למצוא ענין בעבודה המובן לילד - פירוט הדברים במשחק "פוט בא"ל"; כמובן - אין

* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין". דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה.

בהיותו "חלק אלוהה ממעל ממש"⁵, "חלק הוי' עמו"⁶, יש לו הכחות הגדולים ביותר לפעול את הענינים הגדולים ביותר. עד שיש לו הציווי "קדושים תהיו כי קדוש אני"⁷, וכידוע הפירוש⁸ בזה ש"יכול כמוני"⁹ בניחותא.

.. ובפשטות:

כל יהודי, אנשים נשים ואפילו טף, יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש!

ומזה מובן, שאין מקום כלל שבמקום לפעול בעצמם יסמכו על אחרים או יטילו את העבודה על אחרים - אלא שזו היא העבודה דכל אחד ואחת, כאו"א צריך לעשות בעצמו את העבודה "לשמש את קוני" (שלשמה "אני נבראתי"), ובודאי שיש לו הכחות ע"ז (כיון ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחן" כנ"ל).

ובמה מתבטאת עבודה זו - הרי זה ג"כ בפשטות: בהוספה בתורה ובמצוות, בלימוד התורה - נגלה תורה ופנימיות התורה, ובקיום המצוות בהידור.

כולל ובמיוחד בענין שהזמן גרמא - קיום המנהג (כפי שאדמו"ר הזקן כותב בסידורו) לומר (וללמוד) פרקי אבות (אחר

(5) תניא רפ"ב.

(6) האזינו לב, ט.

(7) ר"פ קדושים. וראה פרשתנו יא, מד.

(8) מאור עינים עה"פ. וראה אורח"ת ר"פ קדושים. לקו"ש ח"ז ע' 321.

(9) ת"כ עה"פ.

(10) ולהעיר מהמנהג המפורסם ללמוד ולחזור

תפלת מנחה¹⁰) בשבתות בין פסח ועצרת, ובכל שבתות הקיץ.

ונוסף על הוספת עצמו בזה - צריכים להשפיע גם על אחרים שיוסיפו [ובפרט אם אצלו (המשייע) בעצמו ה' חסר קודם בשלימות קיום עבודתו, צריך הוא הרי להוסיף בזה כפליים לתושי', כולל ע"י השפעה על אחרים בזה], ובכללות העבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה שמביאה במיוחד "אתי מר" דא מלכא משיחא.

וכל זה - מתוך הצפי' והתשווקה וכו' חזקה להגאולה¹¹ - "אחכה לו בכל יום שיבוא"¹², כפי שאומרים בכל יום בתפלה: "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", ו(בימי החול) - "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח". וכמדובר כמ"פ.

ויה"ד שע"י כל החלטות טובות אלו דבנ"י בכל מקום שהם להוסיף בעבודתם, ועאכו"כ ע"י קיום החלטות בפועל - שזה יפעל כבר את פעולתו ומיד, ויביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות,

ועוד ועיקר - תיכף ומיד ממש.

חסידות לאחר תפלת מנחת שבת. אבל מובן, שזהו בהוספה על קיום דברי אדה"ז בסידורו בנוגע אמירת פרקי אבות בשבתות אלו.

(11) בל' חז"ל - "צפית לישועה" (שבת לא, סע"א). וראה רמב"ם הל' מלכים רפ"א: "כל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח), או מי שאינו מחכה לביאתו כו". וראה לקו"ש וישב תשמ"ז בסופו. וש"נ.

(12) נוסח "אני מאמין". וראה לקו"ש הכ"ג ע' 394.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס

ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב

ולזכות משפחתם שחיו

לא להתבויש לצאת בריקוד בגלל הנסים הגלויים!

כשרואים את הנסים שהקב"ה עושה – מעורר זה עוד יותר ביהודי, את ההכרה שהקב"ה הוא בורא העולם ומנהיגו, ושהוא עושה תמיד נסים לבנ"י, ו"הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם" מאלה ש"עומדים עלינו".

ובפרט הנסים העכשוויים מזכירים ומחזקים את הרגש אצל יהודי "לראות את עצמו כאילו הוא יצא היום ממצרים", ו"לא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה ממצרים אלא אף אתנו גאל עמם" – גאולת מצרים היא ההתחלה וכולל את כל הגאולות (אפילו גם גאולה ד"גאלנו מן הצרות הבאות עלינו כו"), כנ"ל.

ועבור זה נותנים שבח והודאה, "יודו לשמך", "למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבדות לחירות מיגון לשמחה כו",

ועוד וג"ז עיקר: האופן העיקרי בו יהודי "מקבל" ("נעמט אויף") את הנסים ופועל שהקב"ה יוסיף עוד יותר נסים – הוא ע"י זה שהוא מוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות בהיזור,

כולל – מצות תפילין (שהוא הרי אות וזכר ליציאת מצרים) – והוקשה כל התורה כולה לתפילין – שע"ז נפעל "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", עד שאוה"ע מעוררים את בנ"י שהצלתם בעבר ובעתיד (עוד יותר) היא בגלל ש"שם ה' נקרא עליך", וגם – "יודו לשמך".

ובלימוד התורה עצמו – במיוחד בלימוד פנימיות התורה, שע"ז נפעל "אתי מר" דא מלכא משיחא, "אראנו נפלאות" בגאולה האמיתית והשלימה.

ונוסף על עבודת עצמו, צריך גם להשפיע על עוד יהודים, ע"י הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, כולל ובמיוחד – אצל יהודים אלו שיוצאים עתה (ביציאת "מצרים") מהמדינה ההיא.

ויהי רצון שהקב"ה יעזור לכל יהודי שיהי' לו את ה"עינים לראות ו(במילא) אזנים לשמוע" ו"לב לדעת" – לראות את "המסות הגדולות אשר ראו עיניך האותות והמופתים הגדולים ההם", את הנסים הגלויים שקורים בכל יום,

ובפרט שאוחרים כבר לאחר "ארבעים שנה" שנמצאים במדבר העמים (דגלות), במצב של "ארבעים שנה) אקוט בדור", ואוחרים כבר ב"בואו אל מנוחתך", בארץ הקודש וירושלים, עד "שלם", שלימות המנוחה – בגאולה האמיתית והשלימה,

והרי מובן ש"מבט של משיח" ("א קוק פון משיח'ן") מהווה נתינת-כח מיוחדת להשלים את כל ההכנות הדרושות לזכות לקבל פני משיח צדקנו.
(משיחת כ"ה ניסן ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

כאו"א מישראל, וכל כלל ישראל ביחד, צועקים "עד מתי"

. . וע"י הפעולות בכל העינים האמורים לעיל, מזרזים יותר את בוא הגאולה, ובפרט שנמצאים במצב שבו הגאולה כבר צריכה לבוא אפי' על-פי הטבע, שהרי "כלו כל הקיצין", ועד כדי כך שכאו"א מישראל, וכל כלל ישראל ביחד, צועקים "עד מתי", וטוענים שביאת משיח צדקנו והגאולה היו צריכים להיות כבר לפני זמן רב. ואע"פ שבודאי ישנו טעם לכך שעדיין לא בא, בכ"ז מבקשים "עד מתי"! ובודאי תהי' הגאולה תיכף ומיד, ו"לא עיכבן אפילו כהרף עין".

(משיחת כ"ד ניסן, בעת ה"יחידות", ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

הנה החתן, הנה הכלה, הנה החתונה, והנה הגאולה

. . ועוד ועיקר – שיהיו הכנה קרובה לקיום היעוד "מהרה גו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה" בנוגע לכלל ישראל – הנישואין דהקב"ה עם כנס"י (וכאו"א מישראל), באופן ד"מהרה" ממש, "לא עיכבן כהרף עין", ובאופן גלוי, "מראה באצבעו ואומר זה", הנה החתן, הנה הכלה, הנה החתונה, והנה הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובשמחה וטוב לבב.

(משיחת כ"ו ניסן, בעת ה"יחידות", ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

בידך להקדיש מדור שלם לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 778-6670 (718). ארץ הקודש - 0823-873 (04)

לברוח מהגלות בלי חשבונות!

. . . כעת הזמן ש"הנה זה עומד אחר כתלנו", זהו הזמן שצריכים כבר לצאת מן הגלות, ומהגלות צריכים לצאת בחפזון דוקא. ומה אם בגלות מצרים הוצרכו לילך בחפזון – מהגלות האחרון, שהיא גלות הרבה יותר גדולה וקשה, בודאי שיש לילך בחפזון. מגלות כזו יש לברוח ולא לעשות כלל חשבונות! לא חשבונות פרטיים – שקודם הוא יעסוק עם עצמו, ולא חשבונות של השני – במה לעסוק איתו קודם – אלא ללכת בחפזון, לברוח מהגלות עם מה שרק אפשר.

ואזי, כשילכו בחפזון, תבוא הגאולה העתידה ש"בחפזון לא תצאו ובמנוסה לא תלכו".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שמיני ה'תשי"ב - בלתי מוגה)

כעת ענין זה שייך למשיח

ויה"ר שבקרוב ממש יהי גילוי כל ענינים אלו, כשיקויים היעוד כי אלקים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה וזרע עבדיו ינחלוה ואוהבי שמו ישכנו בה. דהנה פסוק זה קאי על משיח צדקנו (הגם שהמזמור מתחיל למנצח על שושנים לדוד, מכל-מקום, הרי אז ה' זה שייך בדוד אבל כעת ענין זה שייך למשיח), שעליו אומרים כי אלקים יושיע ציון, דמה שנקרא משיח אלקים יובן ע"פ מ"ש אספרה אל חוק ה' אמר אלי בני אתה אני היום ילידתיך, ואיתא בגמרא דקאי על משיח שמיח הוא בנו של הקב"ה, וכמו שפירש רש"י אמ"ש אני היום ילידתיך היום אגלה לבריות שבני אתה.

(קטע ממאמר ד"ה ויצא חוטר מגזע ישי, אחש"פ ה'תשי"ב - בלתי מוגה)

"מבט של משיח"

. . . כאשר נמצאים בימי הגלות האחרונים – כדברי נשיא דורנו, "הנה זה עומד אחר כתלנו משיח מן החלונות מציץ מן החרכים" – משיח צדקנו עומד מעברו השני של הקיר, קיר שכבר סדוק ומרוסק ("א צושפאלטענע און א צוטראסקעטע"), ומבעד ל"חלונות" ו"חרכים" – "משיח" ו"מציץ" אלינו,

יש כבר "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"

ובמילא מובן, שבנ"י מוכנים כבר לכך, ויש להם כבר את ה"לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע" [כמו שה' בשנת הארבעים לאחר יציאת מצרים, שכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות].

ואפילו אם ישנו עוד יהודי שצריך להסביר לו עד שיראה את הנסים (כיון שהוא עדיין לא הבחין ושם לב ("פאנאדער-געקליבן")) – הרי זה בא באופן הכי קל, בדרכי נועם ובדרכי שלום ובשמחה ובטוב לבב, מספיק שיעוררוהו על כך פעם אחת.

ויה"ר שלא יצטרכו לדבר ולספר אחד לשני על הנסים, כיון שכל אחד יראה ורואה זאת בגלוי, מראה באצבעו ואומר זה, ומכיר ומודה לה' על הנסים,

עד שהוא לא מתבייש לצאת בריקוד בגלל הנסים גלויים!

כיון שהוא לא משלה את עצמו שאין מה לרקוד ולהרעיש ("שטורעמען") על הנסים שהקב"ה מראה, אלא אדרבא: הוא בא לידי הכרת האמת לאמיתו, (א) שהקב"ה מראה נסים גלויים ו-ב) שצריך להיות על כך בשמחה גדולה.

ובפרט בעמדינו, כאמור, בחודש ניסן, כשכל בנ"י הם בדרגת צדיקים [כידוע החילוק בין חודש תשרי וחודש ניסן, ע"ד החילוק בין עבודת התשובה ועבודת הצדיקים], ויש לומר שזהו אחד הטעמים למה לא אומרים אז תחנון (כיון שלא צריך להגיע אז לזה (תחנון), כמדובר כמה פעמים), כיון שכל יהודי מתעלה (בבחי' נס, ארים נסי) לדרגת צדיק, במילא לא צריך להגיע לאמירת תחנון ותשובה על ענינים הפכיים, אלא ישנה אז התשובה באופן ד"לאתבא צדיקא בתיובתא" (התשובה היא על כך שיכל לעשות את עבודתו באופן נעלה יותר).

וחודש ניסן נותן תוספת כח לכל יהודי ומגביהו עוד יותר למעלה, שאע"פ שמעמדו ומצבו עד עתה ה' גבוה, הוא מתעלה לדרגת נס (למעלה מטבע העולם לגמרי), והוא רואה את הנסים של הקב"ה מסביבו.

. . . ועוד והוא העיקר: שמהשמחה והשירה על הנסים הגלויים שקורים עכשיו, נבוא תיכף ומיד ממש ל"נודה לך שיר חדש על גאולתנו", בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו הנסים והנפלאות הגדולים ביותר, "אראנו נפלאות" (נפלאות – אפילו בערך לנסים ביציאת מצרים),

וכל בנ"י, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", בכל מקום שהם – בין מהמדינה ההיא, ובין מאלו שלע"ע התיישבו במדינות אחרות – הולכים, "וארו עם ענני שמיא" (ע"ד שטסים במטוס, אבל עוד יותר מהר) – לארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש השלישי.

(משיחת כ"ו ניסן, בעת ה"יחידות", ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית*)

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.)

ההוראה מחוני המעגל: לתבוע בתוקף את הגאולה!

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

ההוראה מהמעשה של חוני המעגל שבדאי נוגעת גם לצרכים הכלליים של כל בני ישראל. צריכים לבקש [מהקב"ה] בתוקף הכי גדול, וביחד עם זה – לבקש לפי ערך כלי המקבלים. שזה כולל ובמיוחד, את הבקשה והתביעה הכללית בנוגע לכלל ישראל – שאע"פ שנמצאים בחושך כפול ומכופל של הגלות – שתהי' מנוחת הנפש ומנוחת הגוף ללמוד תורה ולקיים מצוות,

עד לבקשה הכי כללית ועיקרית על הצורך הכי כללי ועיקרי – הגאולה האמיתית והשלימה.

וע"כ ישנה הוראה מחוני המעגל, שצריכים לבקש זאת בתוקף הכי גדול, כל בני ישראל, "מנער ועד זקן טף ונשים": הן הילדים – כפי שרואים בפועל שהם מבקשים זאת עם תמימות ובפשטות, והן המבוגרים.

לצערנו ישנם כאלו מבוגרים המחזיקים מעצמם כגדולים וזקנים, וסוברים שאצלם אין את חושך הגלות, בדוגמת רשב"י שאצלו לא הי' חורבן כלל, העיקר שהם יכולים ללמוד תורה ולקיים מצוות, ומשכנעים את עצמם שאין כלל חושך הגלות, הכל טוב להם, ויכול אצלם להיות "בשרירות לבי אלך" גם בעניני תורה ומצוות, רחמנא-ליצלן –

הרחמנות עליהם גדולה יותר, כיון שהם אפי' לא מרגישים שהם שקועים בחושך הגלות, וזאת גופא הם מקשרים בתורה ומצוות, ר"ל!

ישנו ע"כ לימוד זכות מהבעש"ט:

בזמנו של הבעש"ט היו יהודים שנהגו "לסובב" את מסחרם שלא ע"פ תורה כדי להרוויח יותר כסף מהגויים שבשבלם עבדו. אזי הבעש"ט לימד עליהם זכות: כיון שאותו יהודי רוצה שבתו תשתדך עם בחור למדן וגאון, והרי לשם כך זקוק הוא להחזיק את חתנו על שולחנו בכדי שהחתן יוכל לשבת וללמוד תורה – לכן הוא "סובב" את מסחרו שלא ע"פ תורה בכדי שיהי' לו יותר כסף ויוכל לחתן את בנותיו עם למדנים וכו'. או כיו"ב – שצריכים את הכסף כדי לשלם על חינוך הילדים, וכיו"ב בכמה ענינים.

ועד"ז גם עתה – ישנם כאלו השקועים בחושך הגלות, "שקועים" בכסף כ"מכת המדינה" ר"ל. ועוד משכנעים את עצמם שאת הכסף גופא מנצלים לעניני קדושה, כאילו שהם כרשב"י

– למעלה מענין החורבן!...

רשב"י – שאמיתי הוא – אכן הי' נעלה מענין החורבן, אע"פ שגם אצלו היתה גלות גדולה ביותר (כמבואר לפני"ז בהשיחה), ואצלו הי' "תורתו אומנתו" בהיותו בעוה"ז הגשמי. שזהו חידוש גדול: למעלה בגן עדן היכן שכולם לומדים תורה, ואפי' אין שם קיום המצוות – הענין של "תורתו אומנתו" אינו חידוש כלל; החידוש בזה הוא דוקא למטה בעוה"ז הגשמי, ובפרט בחושך הגלות – שיהי' הענין ד"תורתו אומנתו". שזה הי' חידושו של רשב"י, שבהיותו בחושך הגלות הי' אצלו "תורתו אומנתו".

משא"כ אלו שמשכנעים את עצמם שהם בדדגא זו שאצלם כאילו אין חורבן כלל, העיקר שיכולים ללמוד תורה ולקיים מצוות – אזי לא רק שהם אינם בדדגתו של רשב"י, אלא הם נחותים אפי' משאר אנשים, כיון שמשכנעים את עצמם שאצלם אין חושך כלל, וביחד עם זה מונחים ב"כסף" וכיו"ב.

לכן בנוגע אליהם, עוד יותר נוגעת הבקשה על הצורך הכי עיקרי – שבאמת יצאו מהגלות לגאולה האמיתית והשלימה.

שזוהי ההוראה מחוני המעגל – שצריכים לבקש בכל התוקף על הצורך הכי כללי ועיקרי – "עד מתי" תמשך הגלות, ושתבוא כבר הגאולה האמיתית והשלימה.

כפי שבני ישראל מבקשים, תובעים ומשתוקקים בכל יום – "לישועתך קוינו כל היום", ובשבת וביו"ט – "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים". שכיון ואומרים זאת בתפלת העמידה כשעומדים "כעבדא קמי' מרי" – בודאי מבקשים זאת באמת.

ועי"ז שיהודים מבקשים זאת בתפלתם כדבעי – הם פועלים זאת מיד אצל הקב"ה, כיון שתפלה נענית מיד, בשעתא חדא וברגעא חדא, ובפרט שזה בא לאחרי עבודת התשובה, שזהו ענינו של פורים. כמבואר בכ"מ שמהמצב ד"נהנו מסעודתו של אותו רשע" הגיעו למצב שעמדו במסירות נפש במשך "כל השנה כולה ולא עלה להם מחשבת חוץ ח"ו", כלומר, במשך כל השינויים, כידוע ששנה היא מלשון "שינוי", שהיא כוללת את כל שינויי הזמנים (כמדובר לעיל).

[.] ועי"ז שיהודים מבקשים בתוקף את הצורך הכי עיקרי – הגאולה האמיתית והשלימה – מקיים זאת הקב"ה מיד, והיא באה בשלימותה תיכף ומיד.

כיון שלאחרי שחוני המעגל ביקש בסדר והדרגה, ולא מיד לפי-ערך הכלים אז של בני ישראל – אזי **עכשיו** מבקשים כבר בני ישראל לא באופן של טיפין טיפין, אלא את כל הגאולה בפעם אחת, יחד עם כל היעודים, כולל "והיו מלכים אומניך ושרותיהם מיניקותיך", ויקויים מיד ה"ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", נשמות בגופים, ובשמחה ובטוב לבב.

(תרגום חפשי של קטעים משיחת ש"פ שמיני ה'תשד"ח - בלתי מוגה)